

Suomen Huopayhdistys

FILTTI

Jäsentiedote 1/2005

Sisällysluettelo:

Puheenjohtajan palsta	s. 3
Kaija Paltto, huovuttaja,	s. 4
Huopatapaaminen Lemmenjoella, alustava ohjelma	s. 4
Huopapäivän terveiset	s. 5
Filtin kotisivuista, uutisia	s. 6
Näyttelyitä ja kursseja	s. 7
Anna Karoliina Tetri	s. 10
Tietoa Merinosta	s. 11
Filtin hallitus ja yhteystiedot	s. 15

Kansi: Elämän voima, Kaija Paltto
 takakansi: Valon väreet, Kaija Paltto
 kuvat Kaija Paltto

SUOMEN HUOPAYHDISTYS, FILTTI

Puheenjohtaja Eeva Piesala
 eeva.piesala@filtti.fi

Varapuheenjohtaja Pirjo Hyvärinen

Sihteerit Eija Pirttilahti
 eija.pirttilahti@filtti.fi

Rahastonhoitaja Sirpa Mielonen
 sirpa.mielonen@filtti.fi

Lehden toimitus:

Filtin hallitus
 yhteydenotot sähköpostilla:
 sirpami@netti.fi

Jäsenrekisteri ja osoitteenmuutokset

Suomen huopayhdistys, Filtti

Sirpa Mielonen
 Peurakatu 10
 35800 Mänttä

Jäsenmaksut:

Opiskelijajäsen 8,50 €
 varsinainen jäsen 26,00 €
 yhteisöt 42,00 €
 www.filtti.fi
 info@filtti.fi

Huomautuksia:

Kun maksatte jäsenmaksuja, käytäkää pankkisiirtolomakkeessa olevaa viitenumeroa. Maksaneiden jäljittäminen on aikamoista salapoliisityötä kun maksaja on eri niminen henkilö kuin jäsen!!

Pitäkää yhteystietonne ajantasalla. Mikäli teillä on käytössänne sähköposti, ilmoittakaa tieto Sirpalle. Jos meillä on pikaista ilmoitettavaa, kuten esimerkiksi kiinnostava tilaisuus, kurssi tai vierailija, saamme nopeasti ja helposti viestin eteenpäin.

Julkaisemme jäsenen näyttelytiedot ilmaiseksi. Laittakaa tietoja tulemaan!

Jos teillä on nettisivut, laittakaa niistäkin tieto meille. Näitä kysellän aika usein.

Otamme mielellämme juttuja lehteen; voitte kirjoittaa jopa nimimerkillä, jos haluatte. Nyt lehden tekeminen on vain muutaman ihmisen varassa, joten apu olisi tarpeen. Emme valitettavasti voi maksaa lehtiartikkeleista. Artikkelit voi lähettää sähköpostilla mieluiten wordillä tehtynä. Kuvia otamme myös mielellämme joko artikkeleiden tueksi tai muuten julkaistavaksi, muoto JPG!

Hip hei huovuttajat !

Suomessa syksyllä huovutus puhkeaa aina komeimpaan kukintoonsa. Silloin suomalaiset ovat täynnä tarmoa ja toimintaa kesän valolla ja voimalla evästettyjä . Niillä eväillä mennään aina joulukaan asti, jaksetaan harrastaa, askarrella ja aloittaa uuden opiskelu. Minulle huovutusvuoden “kesäloma” osuu aina tammikuuhun. Silloin pää on täysin tyhjä edellisen syyskauden hulinasta, eikä vielä pysty täysin näkemään tulevaankaan. Hitaasti pitenevät päivät virittävät taas ajatukset eteenpäin. Mitä pitäisi olla tarjolla kun seuraavan kesän säilöetty energia jälleen alkaa vapautua ?

Vihdoin ja viimein kotisivut ovat siinä vaiheessa, että jo kesän tapahtumista ja ilahduttavan runsaasta näyttelytarjonnasta voidaan tiedottaa kotisivujen kautta. Kotisivut eivät korvaa lehteä, mutta varsinkin tiedotuksen kannalta niin omalle Filtilin väelle kuin ulkomaailmalle ne ovat monen monta rullausta eteenpäin heittämällä. Mitenkä ne sitten alkaa rullaamaan ja käytännössä toimimaan, paljastaa meille varmaan viimeistään ensi syksy. En kuvittele, että kotisivut olisivat heti täydellisen toimivat, koska ne on kuitenkin tehty ”talkoolla” ja kelläkään meistä ei ole kokemusta kuin omista tai työpaikkansa kotisivujen teosta. Kehykset ja teknisen toimivuuden voi tietysti ostaa, mutta se tärkein eli sisältöhän on tulta meiltä itseltämme, Filtiläisiltä. Toivon jokaisen, jolla vain on mahdollisuus, tutustuvan sivuihimme ja antavan avointa palautetta. Tavoite on tehdä sivuista elävät ja mielenkiintoiset.

Saimme mahdollisuuden esitellä Filttiä kansainvälisen huopayhdistys IFA:n lehden Echon seuraavassa numerossa, joka ilmestyy ensi kuun alussa. Sain lehteen jutun suomenlampaasta ja sen villasta ja pätkän omasta villahommastani, sekä tarinaa Filtilin toiminnasta. Nyt kun kotisivumme ovat netissä ja myös englanniksi ja ruotsiksi, on tiedotus ja yhteydenpito ulkomaille helpompaa. Esim. syksyn tapaamisesta Lemmenjoella voi jo kätevästi tiedottaa naapurimaihinkin. Kotisivujen osoite tulee Echoon, joten meidät löytää vaivattomasti. Jos linkkisi on sivuilla, niin myös sinut löydetään helpommin. Suuri onnemme on Sirpa, jonka sujuvan kielitaidon ansiosta myös keskustelut onnistuvat maailmalle.

Lemmenjoen tapahtumaan on jo nyt lähtijöitä niin paljon, että voin luvata sen toteutuvan. Ohjelma, majoitus ja ruoka Lemmenjoella kuuluvat siis tuohon Kaijan antamaan hintaan, mutta se mitenkä itsekukin sinne matkustaa tulee lisäksi. Osa on ilmoittanut menevänsä omilla kyydeillään, osa lentää ja yksi vaihtoehto on kimpakyyti pikkubussilla. Ainakin Norjan puolelta on jo nyt myös ilmoittautuneita, ja toivoa on myös ruotsalaisista. Tarkoituksena on nauttia pohjoisen luonnosta, sekä Kaijan ja Heikin vieraanvaraisuudesta. Huovutus yhdistää meitä kaikkia, joten puheenaihetta ja ajatuksen vaihtoa varmasti riittää. Kaija esittelee meille oman ”huopamaailmansa”. Huovutamme , höpötämme ja nautimme huopapirtin hengestä. Pidämme myös vuosikokouksen, joka on tietysti avoin ja ilmainen kaikille.

Viimeisen vuoden aikana on huovutus päässyt kirjoihin ja kansiin ilahduttavasti. Jos vielä jokunen vuosi sitten ei ollut ollenkaan suomalaisia huovutuskirjoja saatavissa, on niitä nyt ilmestynyt kirjakauppoihin monia. Lisääkin on vielä kuulemma tulossa. Virallinen huovuttajan koulutuskin on luotu, joten tulevaisuus näyttää valoisalta. Koulutuksella ja kirjallisuudella on merkittävä vaikutus huovutuksen juurruttamiseksi osaksi rikasta käsityökulttuuriamme. Huovutus sopii mielestäni hyvin suomalaiseen ilmastoon jo materiaalinsa puolesta ja selkeään luonnonläheiseen makuun.

Odotan jo syksyä ja sitä huopasäpinää. Ensin on kesä, valon, lämmön ja kasvun hengästyttävä hetki ja vihreyden mieleton sekoitus. Kesänäyttelyssä kukkii jälleen huovan helmiä. Käykää katsomassa, jos mahdollista paikan päällä. Tavoite on saada myös kuvia kotisivuille näyttelystä.

Kevätkeuhveliterveisin

Eeva

PS. Olen saanut Istvanilta Unkarista Budapestin asusteista ja vaateista olleesta näyttelystä painettuja katalookeja, koko 15cm x 15cm, 70 sivua, kielet unkari, englanti, saksa, 51 taiteilijan kuvaa ja heidän työnsä, paljon värikuvia, hinta 20 euroa.

KAIJA PALTO

Huovuttaja, Taidekäsityöläinen ja Porotilanemäntä

Olen asunut täällä Inarissa Lemmenjoella kohta 28 vuotta. Valmistuin Kuopion Koti- ja taideteollisuoppilaitoksesta erityistekniikoiden osastolta -77 ja tulin samantien Inariin opettajaksi ja seuraavana vuonna Lemmenjoelle porotilanemännäksi. Muutto Sodankylästä Lemmenjoelle oli kuin muutto ulkomaille. Uusi kieli, kulttuuri ja poronhoito vaativat paljon uuden opiskelua. Perinteiset saamenkäsitöitä oli pakko osata, jos meinas pärjätä täällä. Niissä riittikin haastetta ja mielenkiintoa. Ensimmäiset 15 vuotta täällä keskityin todella olemaan porotilanemäntä, kotiäiti ja tein pelkästään saamenkäsitöitä, mutta 11 vuotta sitten heräsin ja lähdin etsimään itselleni jotain omaa materiaalia ja tekemistä, joka ei ole sidottu perinteeseen ja kaavoihin. Onneksi sattumalta löysin huovutustekniikan ja tehdasvalmisteisen poronnanhan. Saamen käsitöissä olin tottunut yhdistämään poronnanhaan muita materiaaleja, joten se oli luonnollista myös teollisen poronnanhan kanssa. Huopa ja teollinen nahka sopivat hyvin yhteen. Korkea työnlaatu on ollut minulle aina tärkeä, joten piti oppia tekemään todella laadukasta huopaa, että sen voi yhdistää korkealuokkaiseen poronnanhaan. Lähdin etsimään tietoa huovuttamisesta Turkista ja onneksi löysin hyviä huopapajoja, joista sain paljon vinkkejä miten kehittää omaa tekniikkaa. Minulla meni ensimmäiset kaksi vuotta tekniikan etsimisen kanssa. On tärkeää löytää tekniikka, joka sopii juuri omaan tuotantoon ja myöskin se, että löytää villalaadun joka on sopiva. Teen kaiken rullaustekniikalla ja suomenlampaanvilloista. Minulle on erittäin tärkeää, että yhteys materiaalin tuottajiin on hyvä. Saan aina kerkeluokkaisia villoja ja myös poronnanhoja. Viisi vuotta sitten rakensin Lemmenjoelle kotini yhteyteen Ateljee Huopapirtin ja tämä mahdollisti, että pystyn valmistamaan myös suurikokoisia seinätekstiilejä.

Aiheet töihini tulevat luonnosta ja tarinat elämästä poronhoitokulttuurissa. Vuodenaikojen vaihtelut täällä lapissa ovat todella voimakkaita, joten luonnon värimaailma vaikuttaa minuun voimakkaasti. Kävely- ja hiihtoretkeillä läheiseen kansallipuistoon kuvat piirtyvät mieleeni. Voin maalata villalla kaikki tunteet ja kokemukset.

Työskentelen yksin. Suunnittelen, huovutan ja ompelen kaikki tuotteet itse. Huovutuksessa saan apua perheenjäseniltä tarpeen tullen. Myyn kaikki tuotteet täältä Ateljee Huopapirtistä suoraan. Kesäaikaan meillä käy paljon niin ulkolaisia kuin kotimaisia matkailijaryhmiä, joille pidän esitelmää huovutuksesta, saamelaiskulttuurista ja lyhyen huovutuskurssin tai työnäytöksen. Tämän jälkeen mieheni Heikki vie ryhmät jokiveneellä Lemmenjoen kansallispuistoon tutustumaan Ravadasputouksiin ja kullanhuhdontaan. Näin asiakkaat saavat kokopäiväretkellä innostuksen kipinä kokeilla huovutusta uudelleen kotona ja elämykset retkeltä Lemmenjoen erämaahan inspiroivat heitä.

Olen saanut elantoni huovuttajana jo 11 vuotta. Mikä mukavinta, minun ei tarvitse lähteä kotoa mihinkään. Olen vapaa suunnittelemaan oman työryhtmini. Voin osallistua perheen poronhoitotöihin aina tarpeen vaatiessa. Viihdyn todella hyvin täällä pienessä metsäkylässä. Kulttuurimatkailuohjelmat joita järjestämme mieheni kanssa tuovat todella mielenkiintoista vaihtelua käsityöläisen arkeen joka yleensä on aika yksin pakertamista. Lisää tietoa löytyy osoitteesta www.lemmenjoki.org terv. Kaija

Huopatapaaminen Lemmenjoella 16.–18.9.2005 Alustava ohjelma

Tulo perjantaina 16.9. iltapäivällä tai illalla. Vapaata seurustelua, tutustumista osallistujien tuomiin huopatöihin ja Kaijan Ateljee Huopapirttiin. Lauantaina 17.9. herätys klo 8.00 ja syödään tuhti aamupala, jonka jälkeen noin klo 9.30 lähdetään Heikin kanssa jokiveneellä ylös Lemmenjokea, matkaamme Lemmenjoen kansallispuistoon huuhtomaan kultaa vaskoolilla ja tutustumaan Ravadasputouksiin.

Vuosikokous alkaa klo 17. Iltaojelmassa saunomista rantasaunalla, uintia Lemmenjoessa ja syömiseksi lapinherkkua.

Sunnuntaina 18.9. aamulla herätys ja tuhti aamupala. Lähdemme Inariin ja tutustumme Siida-saamelaismuseoon ja paikallisiin käsityöateljeihin ja -putiikkeihin.

Hinta: Lemmenjoella 100 € /osallistuja sis.

2x yöpyminen yhteismajoituksessa mökissä (ei sis.lakanoita)

2x päivällinen (sis.juomat myös viini,olut)

2x aamupala

jokiveneretki kullanhuhdontaan + lounas (porokeitto+kakkukahvit)

Matkaa varten olemme vuokranneet pikkubussin Keuruulta. Mukaan mahtuu max. 9 hlöä, vielä on pari paikkaa vapaana. Lähtö on Keuruulta erittäin aikaisin perjantaina 16.9. Matkaan menee noin 11 tuntia plus pysähdykset päälle. Tarkkaa hintaa on vaikea sanoa, mutta arviolta n. 60 € (sis. auton vuokran ja polttoaineen).

Sitovat ilmoittautumiset 1.6.2005 mennessä sähköpostitse osoitteella piiku@piiku.fi, gsm 040-773 4964 tai sirpami@netti.fi, gsm 045-1304777.

HUOPAPÄIVÄN TERVEISET

Emerituspuheenjohtaja Leena Sipilä esittelee uudistuksia koulutuksesta huopapäivään osallistujille.

Huopapäivä järjestettiin perjantaina 22.4.2005 Petäjäviedellä Jyväskylän aikuisopiston käsi- ja taideteollisuusalan Valon toimipisteessä. Osallistujia oli n. 40; joukossa aktiivisia filttiläisiä ja koulun opiskelijoita.

Leena Sipilä, Filtin emerituspuheenjohtaja ja Jyväskylän ammattiopiston aikuiskoulutusjohtaja toi avauspuheenvuorossaan terveisiä maailmalta ja valotti uutuuksia käsi- ja taideteollisuuden koulutuksessa. Mikäli haluatte asiasta lisätietoja, ottakaa yhteyttä koulutussihteri Leena Sipilään, puh. 020 540 6080 tai sähköpostitse; leena.sipila@jao.fi

Olin mukana huopapäivässä Filtin edustajana tiedottaen toiminnastamme. Lähtulevaisuuden suurin tapahtuma on tietenkin Filtin kotisivut internetissä. Toinen ajankohtainen asia on syksyinen retki Lappiin Lemmenjoelle. Molemmista on juttua tässä lehdessä.

Huopapäivänä esiteltiin huopakone VILHO, jolla on mahdollista huovuttaa jopa metrikangasta, niin paksua kuin ohuttakin. Koneeseen on mahdollista vuokrata aikaa koululta, edellytyksenä on, että käyttäjä osallistuu koneen opastukseen. Lisätietoja tästä saa koulutussihteri Anneli Saarijärveltä puh. 020 540 6081 tai sähköpostitse: anneli.saajarvi@jao.fi.

Koulun huoparesidenssin vieras, saksalainen huopataiteilija Annette Quentin-Stoll piti mielenkiintoisen työpajan "pintoja huovalla". Esihuopaa, kangasta, helmiä, lankoja ja kuituja hyväksikäyttäen huovutettiin upeita ja mielenkiintoisia pintoja kaksiulotteisesta kolmiulotteiseen lopputulokseen. Annetten todella taidokkaita töitä kuten hattuja ja laukkuja oli esillä koululla ja ne tulevat huopakesän näyttelyyn Jämsään.

Muita työpajoja mm. tuunaustyöpaja, jossa vanhasta huovutettiin uutta sekä kirjontatyöpaja, jossa ompelukoneella kirjoitettiin erilaisia kuituja huopapinnalle. Myös neulahuopakonetta voi harjoitella ohjattuna samoin kuin huopaneulan käyttöä.

Suosittelen lämpimästi kaikille jäsenille käyntiä huopapäivässä, kun se seuraavan kerran järjestetään. Yhden päivän anti on suurenlainen ja kahvihetkillä ideat vaihtavat omistajaa!

Sirpa Mielonen

Taitelijaresidenssi vieras, saksalainen
Anette Quentin-Stoll mallitöineen.
Paula ihallee Annetten värikästä huivia

FILTIN KOTISIVUISTA

Kotisivuja työstetään parhaillaan (Eeva, Eija ja Sirpa); tavoitteemme on saada niistä mahdollisimman mutkattomat ja toimivat. Sivut tulevat olemaan yhteytenämme ulkomaailmaan; Kerstin Smeds käänsi ne ruotsinkielelle (tusen tack!) ja minä olen kääntänyt ne englanniksi. Kotisivujen osoitteeksi onnistuimme saamaan www.filtti.fi!

Kuten jo aiemmassa tiedotteessa oli maininta: Filtin sivuille on mahdollista laittaa linkki jäsenten omille kotisivuille. Mikäli haluat linkin, laita siitä viesti osoitteeseen sirpami@netti.fi. Joitakin olen jo saanutkin viestien, kiitos.

Tarkoituksena on, että kotisivuja päivitetään kolmen kuukauden välein. Toivonkin, että laitate minulle tietoa tulevista näyttelyistä, kurseista ja muista tapahtumista ympäri Suomea. Näin saamme tiedon menemään kaikille jäsenille samanaikaisesti ja ilman postituksia!

Sivuilta löytyy myös kuvagalleria, jonne ensimmäiset kuvat tulevat huopapäivästä. Otan myös vastaan kiinnostavia kuvia näyttelyistä Suomesta ja maailmalta.

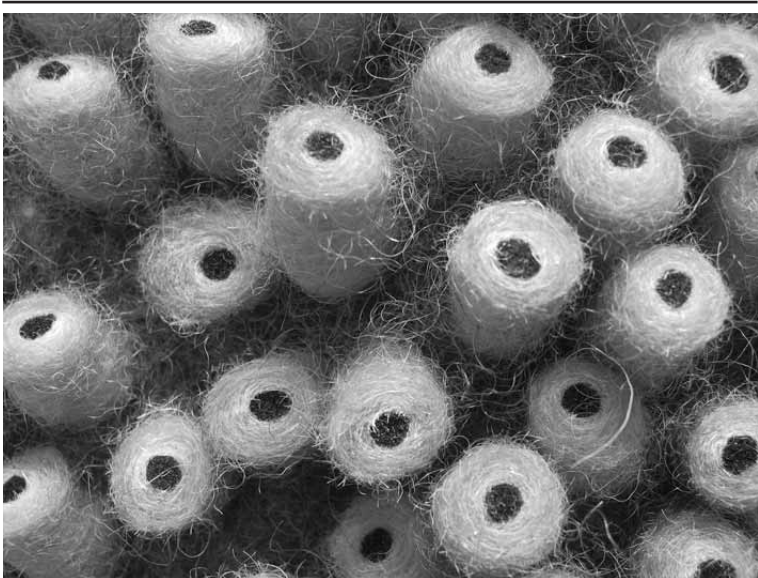
HUOM! Vierailkaa uusilla Filtin nettisivuilla ahkerasti, niin vinkit ja linkit tulevat kaikille tutuksi. Sivut aukeavat 1.6.

Sirpa Mielonen

UUTISIA

TIEDOKSI JÄSENILLE:

Koskenpään huopatehdas ilmoitteli, että huovutusvillojen lisäksi heillä on Dilo-yläneulauskone, jonka max. työleveys on 2,00 m ja heiltä voi ostaa neulaustyötä. Ota yhteyttä puh. tel. +358 (0) 14 748 2500 tai sähköpostilla osoitteeseen: kht@koskenpaanhuopatehdas.fi.

Marjoriitta Kaminen-Kandelin: Pintaa

NÄYTTELYITÄ:

MARJO-RIITTA KAMINEN-KANDELININ

VILLA- JA HUOVUTUSTÖIDEN NÄYTTELY PINTAA!!

3.5. - 28.5.2005 Galleria Mehtolassa, Topeeka 40 C, Kauhajoki.

Avooina; ti-pe 10-17, la 10-14

la 14.5. tapaavat Marjo-Riitan esittelemässä töitään.

EIJA PIRTTILAHDEN NÄYTTELY

HÄÄT HUOVALLA, VIHKIÄISET VILLALLA - VIHKIHUOPIA

Orivedellä Käsiyökeskus Auvisella 27.6. - 31.7.2005

AARRETEKSTIILI; NÄYTTELY

Helsingin tuomiokirkon Kryptassa

Näyttely avooina 3.-30.8.2005, ma-pe 11-17, su 13-17

Leena Jaatinen, Tupu Mentu, Maija von Pfaler

NÄYTTELY PAPPILAN VINTILLÄ

4.-10.7.2005 avooina päivittäin klo 12-18,

osoitteessa Pappilantie 6, Petäjavesi

KUOPION MUOTOILUAKATEMIAN KESÄNÄYTTELY PIKNIK

avooina 19.5.-30.9.2005 ma-to 8-16, pe 8-15

Kuopion Muotoiluakatemia Taitemia-galleria, Piispankatu 8, Kuopio

HUOPAKURSSEJA PETÄJÄVEDELLÄ KESÄKUUSSA:

2.6. - 6.6. huovutetut seinätekstiili ja matto -kurssi 175 €

7.6. - 12.6. huovutetut hatut ja asusteet -kurssi, 180 €

opettajana molemmissa huopamaakari Elina Saari.

Tiedustelut ja ilmoittautumiset sähköpostilla anneli.saarijarvi@jao.fi tai puhelimitse 0205406081.

Elokuun alussa 1.-10.8.2005 Mongoliassa järjestetään

KANSAINVÄLINEN HUOPASYMPOSIUM

Kiinnostuneet ottakaa yhteyttä Leena Sipilään p. 0400-859 768 tai leen.sipila@jao.fi

JÄSENREKISTERI ASIAA:

Teen rekisteriin muutokset heti kun saan teiltä tiedon muutoksista. SIIS jos muutat osoitetta, puhelinnumeroa tai nimeäsi, laita viesti osoitteeseen: sirpami@netti.fi.

Voisitte ilmoitella sähköpostiosoitteitanne rekisteriin!

OIKAISU:

viime tiedotteeseen oli päässyt vääriä päivämääriä koskien Jämsän huopakesän näyttelyä.

Näyttely on avooina 3.7. - 31.7.

Kasvivärjäys ja huovuttaja ... sopiiko yhteen vai ei?

Luonnonväreillä värjätyt villat herättävät katsojissaan kysymyksiä värin kestävydestä, koko prosessin ympäristöystävällisyydestä ja kauheasta työmäärästä. Mitä järkeä koko hommassa on kun on teollisuus keksinyt reaktiivivärit, nopeat ja näppärät?

Muista käyttäjistä en osaa sanoa, mutta minua vetää puoleensa hillitön kokeilunhimo ja yhteensointuvat värisävyt. Ripaus ekologisuuksi tipahtaa prosessiin kaupan päälle. Kymmenisen vuotta sitten kasvivärien kiinnityksessä käytettävät apuaineet olivat vielä aika tuhoisia vesistöille. Puretteina eli kiinnitysaineina käytettiin rautaa, kuparia ja tinaa sekä muita vahvoja metallisuoloja. Nykytutkimuksen ja kehityksen ansiosta ollaan päästy tasapainoon luonnon kanssa ja värjäysprosessissa ei viemäriin kaadu enää haitallisia aineita.

Mistä sitten niitä värjäysaineita? Oma hauskuutensa on kesällä ja syksyllä keräillä tuoreita kasveja sekä mädäntyneitä sieniä värjäyssoppaa varten. Yrittäjän näkökulmasta tämä ei kyllä pitkän päälle lyö leiville. Kasvivärien kaupallinen viljely Suomessa on vielä uusi asia, henkilökohtaisesti tunnen yhden viljelijän, mutta Keski-Euroopassa, Amerikassa ja Aasiassa kasvivärien viljely on tuhansille maataloille elinkeino. Oma hyötynsä on myöskin vanhempien maatilasta, jonka pelloille voin tupsutella keltasauramon ja tiikerinkaunosilmän siemeniä koko talven värjäyseriä varten kasvatamaan.

Huovuttaja kiinnostaa aina karstavillan, merinotopsin sekä villatapuleitten värjäys kasviväreillä. Vanuttuvatko ne padassa kiehuessaan, kiinnittykö väri tasaisesti, kestäkö se huovutusta? Itse käytän huovutusvillaa värjätessäni ns. kylmävärjäysprosessia jota kutsun itse laiska-Jaakon menetelmäksi.

Tässä kaikille kokeilunhaluisille ohje:

- 1-1,5 kg kotimaisia tuoreita värjäyskasveja (parhaiten väri tarttuu tinctoria-sukuun kuuluvista kasveista, tinctoria= väriä antava)
- 8-10l vettä
- 10g alunaa (alumiini ja kaliumin kaksoisuola)
- 5g viinikiveä (ei pakollinen)

Tarvikkeet: 15-20 l teräskattila, siivilä, sekoituskeppi, grammamittari, ämpäri, lämpömittari, keittolevy tai hella, hanskat, esiliina

1. Liota silputtua värjäyskasveja n. 5l vettä vuorokauden ajan. Kaada kasvit liemineen kattilaan ja lisää 3-5 l vettä riippuen kattilan koosta.
 2. Kiehuta väriä kattilassa tunnin ajan
 3. Kostuta karstalevy vedessä ennen värjäystä, annan koskeuden imeytyä kunnolla.
 4. Siivilöi kasvit pois liemestä ja heitä biojätteisiin (tai käytä paperintekoon)
 5. Sekota alunaa (ja viinikivi) tilkkaan kuumaa vettä. Anna väriliemen lämpötilan laskea 30°C:n ja sekoita puretusaineet joukkoon. Laske värjättävät kattilaan.
 6. Nosta lämpötilaa varovasti n. 60-70°asteeseen ja anna kylliä tunnin. Liesi pois päältä. Kattilan kansi kiinni. Kuvkaa kattilaan pari kertaa seuraavien vuorokausien aikana ja heilauttele kuituja, jotta värimolekyylit pääsevät liikkumaan. Parin päivän päästä homma on hanskassa.
 7. Huuhtelee haaleassa vedessä jotta irtoväri lähtee ja sitten lurauksessa etikkavettä. Kuivata tasana ja lähde huovuttelemaan.
- Viljeltyjen ja kuivattujen väriä kasvien määrä suhteessa värjättävään massaan on huomattavasti pienempi kuin tuoreitten väriä kasvien. Esimerkiksi krappijuurta kuluu n. 50g per 100g villaa ja sillä saa värjättyä useamman kerran ns. jälkivärjäyksiä, jotka ovat alkuperäistä sävyä vaaleammat.

Kasvivärjäys herättää toisinaan kysymyksiä. Niihin voi kiinnostunut löytää vastauksia esimerkiksi Suomen kasviväjäreitten yhdistyksen eli Värjärikilta ry:n nettisivuilta osoitteesta www.varjarikilta.fi

Joskus voi olla taas täysin ulalla, niinkuin eräs nainen, joka messuilla ihmetteli miksi hän ei voi värjätä huovutusvillaa vesiväreillä!

Kohti kesän väri-iloa!
Anna-Karoliina Tetri
040-7301137

Merinopässiä

MERINO

Merinolampaan villassa on klassisten villan ominaisuuksien lisäksi yllämainittua pehmeyttä ja mukavuutta. Erityisen hienossa ja pehmeässä uusi-seelantilaisessa merinovillassa kuitujen läpimittana on pienempi kuin 19 mikronia. (Vrt. ihmishius, jonka halkaisija on noin 80 mikronia.) Päinvastoin kuin perinteinen villa, merinovilla ei kutita. Se on kestävä ja pitää kokonsa ja kuosinsa pesussa.

Merino on korkeiden ilmanalojen vuoristolammasta, jonka villalla on erittäin korkea lämmöneristearvo. Jokaisella merinokuidulla on suuri määrä teknisiä etuja: 2-suuntainen kosteudenkulku, lämmönsäätely ja hengittävyys. Päinvastoin kuin synteettiset kuidut, merinokuidut vapauttavat tehokkaasti kosteutta.

Uuden Seelannin villa

Uusi Seelanti on maailman suurin risteytetyn villan tuottaja ja viejä. Uudessa Seelannissa on arviolta 100 villan viejää, mutta 20 heistä vastaa 90 % viennistä. Vuosina 1998–99 186,837 tonnista tuotettua puhdasta villaa 86 % meni vientiin, 77 % siitä pestiin ja loput vietiin rasvaisena. Hienoa villaa (<29 mikronia) oli 10 prosenttia vientimäärästä, keskivahvuista villaa (29 - 34 mikronia) 28 % ja karkeata villaa (>34 mikronia) 62 %.

Kaikki Uudessa Seelannissa myyty villa tarkastetaan hyväksytyillä tarkastuslaitteilla. Tarkastettuihin erityistuntemerkkeihin kuuluvat sato, kunto (kosteussisältö) kuidun halkaisija, väri, pituus, vahvuus ja massa.

Perinteisesti villa on myyty huutokaupassa, mutta nykyään yhä useammat viljelijät myyvät villan suoraan yksityisille ostajille ja loppukäyttäjille. Viljelijät haluavat muodostaa suhteita valmistajiin, jolloin he saavat hyödyllistä tietoa loppukäyttäjiltä.

Uudessa Seelannissa on 17 pesulaitosta. Nämä ovat nopeasti hankkineet uutta, paikallisesti kehitettyä teknologiaa, jolla saadaan aikaan kustannussäästöjä. Uusi Seelanti onkin noussut merkittäväksi villan pesutekniikan vientimaaksi.

Merinovillan myynnin, markkinoinnin ja viennin edistämiseksi on Uudessa Seelannissa perustettu New Zealand Wool Group and sille tytäryhtiöitä. Vuonna 1996 New Zealand Merino -tuotemerkki esiteltiin Queenstownissa, Uudessa Seelannissa. Hankkeelle on tehty 2 vuoden markkinointiohjelma nimeltään High Country to High Fashion (Huippumaasta huippumuotiin) ja tulokset ovat olleet erinomaisia

Hienoa villaa tuottavat merinot laiduntavat Etelä saaren korkeimmilla alueilla. Niistä saadaan 69,500 paalia 24 mikronin leikattua villaa vuodessa. Hienommat villat käytetään pääasiassa kudottujen ja neulottujen asusteiden valmistukseen.

Uudessa Seelannissa on noin 700 merinovillan kasvattajaa, jotka tuottavat keskimäärin 8,000 tonnia merinovillakuitua vuodessa. Uuden Seelannin merinovillalle päämarkkinat ovat kotimaassa, Euroopassa, Aasiassa, USA:ssa.

Poikkeukselliset värit

Vaaleat, luonnonväriset ja pastellisävyt vaativat, että alkuperäinen kuitu on kirkasta ja puhtaan valkoista. Uuden Seelannin merinovilla ylittää kaikki muut merinovillat kirkkaus- ja valkoisuustesteissä. Tämä ominaisuus lisää dramaattisesti väri vaihtoehtoja. Lisäksi väreillä on erinomainen pysyvyys ja terävyys.

Merinovilla imee kosteutta

Merinokuidulla on kyky imeä vesihöyryä ympäristöstään, kun se samanaikaisesti hylkii nestettä. Se on ainutlaatuisista merinovillalle. Merinovilla voi imeä 30 prosenttia painostaan kosteutta ennen kuin se alkaa tuntua nihkeältä.

Luonnollinen kyky absoiboida ja desorboida vesihöyryä vaikuttaa merinovillan erinomaiseen mukavuuskäyttämiseen vaatetuskuituna.

Lämmin ilman painoa

Merinovilla on ihanteellinen kuitu pidettäväksi ympäri vuotta. Vaikka ilma on kylmä ja kostea, molekyyli prosessi, jota kutsutaan "sorption lämmöksi", vapauttaa lämpöä. Se on yhteistä kaikille kuiduille, mutta merinovilla tekee sen neljä kertaa paremmin kuin nylon ja kaksi kertaa paremmin kuin polyesteri.

Luonnollinen merinovillakuidun kiharuus sitoo ilmaa sisäänsä eristään kehoa kylmyydeltä. Merinovillavaatteen pitäjälle merinovilla luo oman pienilmastonsa kehon ympärille.

Rypistyminen ja rypyjen palautuminen

Johtuen sen luonnollisesta kiharuudesta merinovilla on erittäin kimmoisaa - itse asiassa sitä voidaan taivuttaa 30,000 kertaa ilman, että se rikkoontuu tai tuhoutuu.

Tämä luonnollinen elastisuus tarkoittaa että, sen "ryppyjen palautumiskyky" on poikkeuksellisen erinomainen kosteassa ympäristössä kuten suihkuhuoneessa; rypyt merinovillavaatteessa suoristuvat nopeasti. Uuden Seelannin merinovillasta tehdyt vaatteet vaativat vähän tai ei ollenkaan silitystä, mikä taas tekee niistä ihanteellisen matkustamiseen.

Karitsa ja emä

Laumaa siirretään

Vastustaa staattisen sähkön syntyä

Ärsyttävä seuraus staattisesta sähköisyydestä tekstiilivaatteessa on vaateen kietoutuminen kehoon. Luonnonkuidut kuten merinovilla ja puuvilla ovat suhteellisen vapaita staattisuuden ongelmista. Merinovillaiset vaatteet eivät myöskään kahise liikkuaessa.

Turvallisuus

Merinovillan tulenkestävyys johtuu sen ainutlaatuisesta kemiallisesta koostumuksesta ja sen korkeasta veden imemiskyvystä. Se ei sulaa, tartu ihoon tai aiheuta lisää vammaa palaneelle iholle.

Tahraantuminen

Merinovilla hylkii luonnostaan nuhraantumista. Synteettisellä kuidulla, joka on öljypohjainen, on taipumus säilyttää öljyisiä tahroja. Synteettisten kuitujen pesu, käyttö ja kuivapesu johtaa värien harmaantumiseen, joka aiheutuu nuhraantumisesta ja öljypitoisuuden lisääntymisestä kuidun kemiallisessa rakenteessa, etenkin kuivapesun yhteydessä. Merinovillan vettähylykivä pinta antaa aikaa pyyhkiä nesteen pois, ennen kuin se aiheuttaa pysyvän tahrin.

Luonnollinen uusiutuva kuitu

Merinovilla on uusiutuva luonnonvara ja. Se on myös kierrätettävä ja biologisesti hajoava toisin kuin useimmat synteettisen kuidut.

Luonnollinen tyyli

Muodin näkökulmasta merinovillalla on paljon käyttötapoja ja tyyliä. Se on ihanteellinen kaikkeen pukeutumiseen, kuten termoalusasuihin, hienostuneisiin neuleisiin, tyylikkäisiin sateenkestäviin takkeihin ja vaataviin urheiluasuihin.

Australian merino

Osittain Merinon ansiosta Australia muuttui aikoinaan englantilaisten rangaistusvankien kaatopaikasta yhdeksi Brittiläisen kansainyhteisön tärkeimmäksi jäseneksi. (The Wool Trade, Past and Present - K.G.Pointing)

Merinolampaat tuotiin aluksi Australiaan Capen siirtokunnasta ja sittemmin useista muista maista, kuten Englannista, Saksasta, Ranskasta sekä Amerikasta.

Villaa pestään

Merino muuttui alkuperäisestä espanjalaisesta erilaisten ilmasto-olojen ja muiden maiden kasvattajien valintapaineiden takia. Saksalaiset lampaat olivat kuuluisia villavuotansa erinomaisuudesta, kun taas ranskalaiset olivat keskittyneet ruhon kehittämiseen.

Valinnan ja risteytyksen kautta Australian merino kehittyi sellaiseksi, jollaisena me sen tunnemme. Neljä perus lajiketta ovat: Peppin, Saxon, Etelä-australialainen ja Espanjalainen.

Peppin

Tämän päivän Peppin merinoa keuhataan sen menestymisestä kuivemmillä sisämaan osilla, jossa sen suuri runko ja pitkät jalat tekee siitä tehokkaan ruoanetsijän. Sen raskas villavuota on merinovillalaatujen keskitasoa Sen suhteellisen korkea luonnon villarasvan määrä (joka näkyy villan kermaisena värinä) suojelee sitä ympäristön ylijäämiltä.

Peppin merino on erityisen vallitseva Queenslandin, Länsi Walesin rinteillä ja tasangoilla sekä Pohjois-Viktorian ja Etelä- ja Länsi-Australian maatalousalueilla.

Lajike on kuitenkin niin soveltuva, että sitä voidaan tavata myös huomattavassa määrin Viktorian, Tasmanian ja Uuden Länsi-Walesin suurimpien sademäärien alueilla.

Peppin tuottaa joka vuosi noin 10 kiloa villaa, siitospässit jopa 20 kiloa.

Saxon merino

Saxon merinoita löytyy etenkin suurempien sademäärien alueilta, kuten Tasmanian ylängöiltä, Viktorian alueilta ja Uuden Länsi-Walesin tasangoilta.

Fyysiseltä kooltaan ja villamäärältään lajeista pienin (4-5 kg) Saxon merino on tuottamansa villan laadussa vertaansa vailla. Villa on erinomaisen kirkasta ja väriltään valkoista, pehmeätä käsitellä ja hienoa (= ohutta) halkaisijaltaan. Nämä ominaisuudet saavat tekstiiliteollisuuden valitsemaan tämän villan laadultaan parhaimmille ja kalleimmille kankaille.

Erittäin hieno saxonilaiselle merinovilla on arvossaan markkinoilla.

Etelä Australian merino

Kun Peppin merino kehitettiin rinteiden ja tasankojen lauhkeaan ilmastoon, Etelä-Australian merinot jalostettiin erityisesti menestymään ja hankkimaan taloudellista kannattavuutta kuivettuneissa laidunoissa

Sademäärä näillä alueilla on enintään 250 mm ja kasvit, kuten suolapensas ovat eniten vallanneet tilaa luonnonkasvillisuudessa.

Etelä australialainen on fyysisesti isoin merinolammaslajike. Ne ovat yleisesti pidempiä, korkeampia ja painavampia kuin Peppin merinot ja niillä on ihopoimuudostelmissa vähemmän löysää nahkaa kuin muilla lajikkeilla.

Näiden lampaiden villa on karkeimmasta päästä. Siinä on korkein määrä luonnon rasvaa, edesauttaa suojaamaan kuitua kaikkein nurjimmissa laidunoloissa.

Etelä Australian ulkopuolella tätä merinolajia löytyy huomattavassa määrin Länsi-Australian, Queenslandin ja Uuden Etelä-Walesin laidunmailla.

Etelä Australian merino

Kun Peppin merino kehitettiin rinteiden ja tasankojen lauhkeaan ilmastoon, Etelä-Australian merinot jalostettiin erityisesti menestymään ja hankkimaan taloudellista kannattavuutta kuivettuneissa laidunoloissa

Sademäärä näillä alueilla on enintään 250 mm ja kasvit, kuten suolapensas ovat eniten vallanneet tilaa luonnonkasvillisuudessa.

Etelä australialainen on fyysisesti isoin merinolammaslajike. Ne ovat yleisesti pidempiä, korkeampia ja painavampia kuin Peppin merinot ja niillä on ihopoimuudostelmissa vähemmän löysää nahkaa kuin muilla lajikkeilla.

Näiden lampaiden villa on karkeimmasta päästä. Siinä on korkein määrä luonnon rasvaa, edesauttaa suojaamaan kuitua kaikkein nurjimmissa laidunoloissa.

Etelä Australian ulkopuolella tätä merinolajia löytyy huomattavassa määrin Länsi-Australian, Queenslandin ja Uuden Etelä-Walesin laidunmailla.

Espanjalainen merino

Australian merinoissa on selvästi erottuva lajike, joka polveutuu suoraan siirtomaahan tuodusta "espanjalaisesta" merinolampaasta.

Sen jälkeen kun kuivempi sisämaa otettiin käyttöön, saavutettiin merkittäviä etuja kehon koossa ja villan painossa. Tänäpä näitä lampaat saavuttavat saman kehon painon ja saman suuruusluokan villavuodon painossa kuin Peppin laji. Niitä tavataankin samoilla ilmastovyöhykkeillä.

Valmiita merino topseja

Villapaaleja

Border-Merino risteytykset

Maan toiseksi suosituin lammaslajin Border Leicester -pässien Merino uuhien risteytys.

Ne emälampaat, jotka tuotettiin tällä tavalla tarjoavat parhaimman kokonaissuorituksen, kun puhutaan lihatuotoslajin lampaasta, jolla on hyvin muodostunut ruho, korkea suvunjakamiskyky, roteva yleisrakenne ja hyvä maidontuotanto; joka on erittäin tärkeää, koska niiden karitsat ovat nopeasti kasvavia.

Toinen Border/merinon erikoisuus on sen hieno risteytetty villavuota, joka vaikkakaan ei yhtä painava tai arvokas kuin puhtaan merinon, on silti tärkeä osa näiden lampaiden kokonaistaloudellisessa kannattavuudessa.

Parhaan lihalaadun tuottamiseksi "Border/Merino" emälampaat paritetaan "Downs" lajin pässien kanssa (esim Poll Dorset tai Southdown). Tästä syntyvillä karitsoilla on ihanteellinen ruhomuoto ja niillä on kyky saavuttaa markkinapaino erittäin nopeasti.

Suurin osa lampaista, jotka teurastetaan lihaksi Australiassa, on risteytetty yllä kuvatusti.

Muut lajit

Kun Merino emälampaat on paritettu Borderin kanssa, tuloksena on karitsoita, joilla on kyky kasvaa nopeasti markkinakelpoiseen painoon. Kasvattajat yrittävät markkinoida karitsojaan aikaisilla kevätkaritsamarkkinoilla, koska tästä usein saa parhaimman hinnan.

Southdownin erityistuntemerkit ovat sen lyhyt neliömallinen pää, josta saa possumaisen vaikutelman, erittäin suorakaiteen muotoinen ja pitkä ruho ja erittäin lyhyet jalat. Villa on oikein lyhyttä ja kuohkeaa.

Dorset horn

Näille lampaille ominaista on niiden erittäin suorakulmainen, jätterä ulkomuoto ja pitkä ruho sekä jykevät sarvet. Ne ovat kaupallisesti tärkeitä, koska ne jättävät jälkikasvulleen erinomaisen ruhon rakenteen ja kyvyn kasvaa erittäin nopeasti.

Mattovillalaji

Villamatot tehdään erittäin karkeasta villasta ja vasta lähiaikoina tämän tyyppistä villaa on tuotettu Australiassa. Uusi-Seelanti taas on suurin mattovillan tuottaja, koska heidän lammasteollisuutensa pääasiassa perustuu karkeavillaiseen Romneyyn.

Australiassa on myös kaksi uutta lammassrotua, joilla on kyky tuottaa mattoihin soveltuvaa villaa. Näiden ovat Tukidale ja Drysdale -lampaiden juuret tulevat Uuden Seelannin Romneyltä. Molemmat lajit ovat muodoltaan tanakoita ja tuottavat erittäin pitkäkuituista erittäin karkeaa villavuotaa.

Muut

Lukuisia muita lajikkeita löytyy Australiasta, mutta tällä hetkellä niillä ei ole paljoa kaupallista merkitystä. Näitä ovat:

Pitkäkuituisia: Lincoln, Cheviot, Englantilainen Leicester

Lyhytkuituisia: Shropshire, Suffolk, Etelä Suffolk, Ryeland, Hampshire Down, Wiltshire Horn.

Artikkelit on löydetty internetistä Australian Wool Services sekä New Zealand Wool Groupin sivuilta. Käännös Sirpa Mielonen

Meille pohjoismaalaisille tunnetuin australialaisen merinovillan tuoja on Kartehuset Tanskasta. Yrityksen omistaa Ulla ja Sören Winding. Heillä oli villakauppa Petäjävvedellä 1999 Kansainvälisessä huopasymposiumissa.

Ulla kirjoittaa:

olen työskennellyt villan kanssa vuodesta 1981 ja olen edelleen täysin tyytyväinen työhöni ja villan kanssa mahdollisuuksia on olemassa niin paljon. Olen onnellinen, että olen saanut tutustua niin ihaniin ihmisiin monesta eri maasta. Minun ei tarvitse koskaan tehdä mitään kompromissejä työssäni merinovillan myyjänä; villa tulee Australiasta tasalaatuisena ja -värisenä. Itse en ole vielä käynyt Australiassa, mutta ostan villan luotettavalta myyjältä ja saan heiltä tarvittavaa tietoa villasta. Tasalaatuisuus merkitsee sitä, että villa on aina samanvahvuista ja samanpituista.

Kysyin Ullalta merinovillan värjäyksestä:

Villaa ei valkaista. Sen käsittely tehdään aina ehdottomasti käsin. Se värjätään Lanasyng jauheväreillä, jotka ovat osaltaan syy villan kalleuteen. Värijauhe ei sisällä villalle haitallisia kemikaaleja.

Merinovillan luonnollinen väri on valkoinen, mutta sitä on saatavissa myös harmaana, ruskeana ja mustana, joka todellisuudessa ei ole aivan mustaa.

Kampaaminen tehdään koneella, joka on kuin tavallinen kampa ja tästä syystä kuidut ovat topseissa samaan suuntaan.

Karstausta tehdään suunnattoman suurella karstauskoneella, samantyyppisellä kuin mikä meilläkin on käytössä. Merinovillaa voidaan lajitella noin 150 eri tavalla, koska kaikki villa ei ole tarkoitettu huovutukseen.

Mikronit, joilla kaikkia villalatuja mitataan, on erittäin tarkoin määritelty. Mikronit perustuu mikrometrisysteemiin (kuidun halkaisija sekä sen kiharuus) ja säännöt on tehnyt International Wool Secretary (kansainvälinen villa sihteeristö) Lontoossa

Ulla joukkoineen omistaa kaupan ja uuden varasto- ja pakkausrakennuksen. He järjestävät teema viikonloppuja, kursseja ja heillä käy vierailijoita ympäri maailmaa.

Ulla kirjoittaa: olemme juuri hankkineet uuden neulahuopakoneen, jolla voi kuivahuovuttaa kuvia, ja koristeluja. Haluan että meiltä löytyy jokaiselle huovuttajalle jotakin!

Kartehusetin löytää internetistä sivuilta www.kartehuset.com

Ulla Winding toivottaa suomalaisia matkailijoita vierailemaan Kartehusetissa Tanskan matkallaan.

Sirpa Mielonen

UUDET TEKSTIILIN AMMATTI- JA ERIKOISAMMATTITUTKINNOT

Käsi ja taideteollisuuden uudet tekstiilin ammatti- ja erikoisammattitutkinnot mahdollistavat nyt tutkinnon suorittamisen esim. huovutuksessa. Kun sinulla on osaamista tule ja näytä se – suorita tutkinto. Parasta uusissa tutkinnoissa on niiden joustavuus, tutkinto voidaan räätälöidä sinun tarpeisiisi.

Leena Sipilä mallaa Annette Quentin-Stollin hattua

Tekstiilin ammattitutkinto muodostuu 2 pakollisesta tutkinnonosasta
Tekstiilin yhteinen ammattitaito ja Tekstiilialan tuotantotalous ja yritystoiminta sekä

2 valinnaisesta tutkinnonosasta esim. huovutus ja värjäys

lisäksi voit suorittaa
I vapaastivalittavan tutkinnonosan Yrittäjyys

Tekstiilin erikoisammattitutkinto muodostuu:

2 pakollisesta tutkinnon osasta
Tekstiilialan erikoisammattitutkinnon yhteinen ammattitaito
Tekstiilialan yrittäjyys ja työnopetus
I valinnaista tutkinnonosasta esim. Vaativa käsiteellinen tekstiilialan tuotteen valmistus

lisäksi voit suorittaa
I vapaasti valittavan tutkinnon osan Yrittäjyys

Leena Sipilä, koulutuspäällikkö
Jyväskylän aikuisopisto
käsi- ja taideteollisuusala
Miihitie 2
41900 Petäjävesi

puh. 020540 6080
fax 020540 6079
leena.sipila@jao.fi, www.jao.fi

TEKSTIILIALAN AMMATTITUTKINTO

KAIKILLE PAKOLLISET TUTKINNON OSAT (1-2)

Käsi- ja taideteollinen tekstiili ja Teollinen tekstiili

1 § Tekstiilialan yhteinen ammattitaito

2 § Tekstiilialan tuotantotalous ja yritystoiminta

VALINNAISET TUTKINNON OSAT (3-21)

KÄSI- JA TAIDETEOLLINEN TEKSTIILI (3-10) valitaan 2		TEOLLINEN TEKSTIILI (11-21) valitaan 3	
3 § Kudonta	7 § Tekstiilin erikoistekniikat	11 § Langan tai kuitukankaan valmistus	17 § Langan ja kuitukankaiden valmistamiseen liittyvien koneiden kunnossapito
4 § Värjäys	8 § Tekstiilin säilyttävä huolto	12 § Teollinen kudonta	18 § Kutomon koneiden kunnossapito
5 § Kankaan- painanta	9 § Sisustustekstiilien valmistaminen	13 § Teollinen neulonta	19 § Neulomon koneiden kunnossapito
6 § Huovutus	10 § Täydentävät ja viimeistelevät tekstiilitekniikat	14 § Tekstiilien jatkokäsittelyminen	20 § Tekstiilien jatkokäsittelyyn liittyvien koneiden kunnossapito
		15 § Tekstiilien testaaminen	21 § Ammattialakohtainen tietotekniikka
		16 § Kunnossapidon perusosaaminen	

KAIKILLE VAPAASTI VALITTAVA TUTKINNON OSA

22 § Yrittäjyys

TEKSTIILIALAN ERIKOISAMMATTITUTKINTO

KAIKILLE PAKOLLISET TUTKINNON OSAT

1 § Tekstiilialan erikoisammattitutkinnon
yhteinen ammattitaito

2 § Tekstiilialan yrittäjyys ja työnopastus

VALINNAISET TUTKINNON OSAT

valitaan vähintään yksi

3 § Vaativa käsiteellinen tekstiilialan
tuotteen valmistus

4 § Vaativa sisustustekstiilien valmistus ja asennus

5 § Vaativa tekstiilien säilyttävä hoito, huolto ja viimeistely

VAPAASTI VALITTAVA TUTKINNON OSA

6 § Yrittäjyys

FILTIN HALLITUKSEN JÄSENET 2004 – 2006 /YHTEYSTIEDOT:

puheenjohtaja:

Eeva Piesala
Piesalantie 17
41900 PETÄJÄVESI
p. (014) 856 319
gsm 040-773 4964
sähköposti: piiku@piiku.fi

varapuheenjohtaja:

Pirjo Hyvärinen
Pyytie 4
41900 PETÄJÄVESI
p. (014) 854 950
gsm 0400-544 359
sähköposti: pirjo.hyvarinen@luukku.com

sihteeri:

Eija Pirttilahti
Keulantie 46
42850 POHJASLAHTI
p. (03) 472 7022
gsm 0400 114 434
sähköposti: info@sammallammas.fi

varalla:

Satu Tammikari
Hukkaperä 8 C 12
40400 JYVÄSKYLÄ
p. (014) 685 606
gsm 0400-542 968
sähköposti: satu.tammikari@jao.fi

Jäsenrekisteri, pankkiasiat, kansainvälisyys:

Sirpa Mielonen, Peurakatu 10, 35800 MÄNTTÄ, sähköposti: sirpami@netti.fi

jäsenet:

Sirpa Sillanpää
Alakirrankuja 7
31900 PUNKALOIDUN
p. (02) 767 0071
gsm 0400 741 161
sähköposti: sirpasil@netti.fi

varalla:

Sinikka Pirttinokka
Suurniementie 40
27340 REILA
p. (02) 825 9169
sähköposti: sinikka.pirttinokka@jippii.fi

Elina Saari
Luhtikyläntie 205
16300 ORIMATTILA
p. (03) 777 1087
gsm 0400-751 833
sähköposti: elina.saari@feltfaction.fi

Marika Pöyry
Koulupolku 3 A 4
07820 PORLAMMI
p. 050-543 6324

FILTIN TOIMIHENKILÖT 2004 –2006 /YHTEYSTIEDOT:

emeritus puheenjohtaja

Leena Sipilä, Sötkönmutka 14, 40270 PALOKKA, p. (014) 378 2150, gsm 0400 859 768
sähköposti: leena.sipila@jao.fi

Tilintarkastajat:

Kaija Paltto
99885 LEMMENJOKI
p. (016) 673 413
sähköposti: tmpaltto@ukolo.fi

varalla:

Marjo Tuhkanen
Raivionmutka 5
40520 JYVÄSKYLÄ
p. (014) 645 444
gsm 040-559 1650
sähköposti: marjo.tuhkanen@jao.fi

Kaisa Kotanen
Hankakoskentie
41900 PETÄJÄVESI
p. 0400-893 932
sähköposti: kaisa.kotanen@jao.fi

Terhi Leppä
Polvikatu 5 B 3
33100 TAMPERE
p. 040-582 3654
sähköposti: terhi.leppa@pkky.fi

